

PALVELUALOJEN AMMATTILIITTO

Servicefacket

Aikuiskoulutus- selvitys 2007

Sointu Toivonen • Antti Veirto

Sisällys

Sisällys.....	1
Johdanto.....	2
Tutkittua tietoa aikuiskoulutukseen osallistumisesta.....	2
Tilastokeskuksen aikuiskoulutustutkimukset.....	3
Taustaa ja tulevaa	3
Aikuiskoulutustutkimus 2006	4
PAMin aikuiskoulutus selvitys 2007	7
Loppusanat.....	19
Lähteet.....	20

Johdanto

Aikuiskoulutuksen merkitys on ollut jatkuvassa kasvussa. Tulevaisuudessa se näyttäisi entisestäänkin korostuvan. Työelämän jatkuvassa muutoksessa tarvitaan uusia ja ajantasaisia ammatillisia valmiuksia. Jo nyt valtaosa uudesta osaamisesta tuotetaan aikuiskoulutuksen piirissä. Ajan tasalla oleva ammatillinen osaaminen ja halu kehittää jatkuvasti omaa osaamista toimivat parhaassa tapauksessa eräänlaisena työsuhdeturvavakuutuksena muutosten myllerryksessä. Osaaminen edesauttaa oman työn hallintaa ja työssä jaksamista. Niinpä ei ole lainkaan merkityksetöntä, ketkä pääsevät osallistumaan aikuiskoulutukseen ja millaisia ovat koulutuksen tulokset.

Maan hallitus on käynnistänyt syksyllä 2007 ammatillisesti suuntautuneen aikuiskoulutuksen kokonaisuudistuksen. Uudistuksen valmisteluun nimetyn johtoryhmän on määrä jättää loppuraporttinsa 31.12.2010 mennessä. Liiton vuoden 2009 toimintasuunnitelman mukaan erityisesti liiton työelämän valiokunta ja myös muu organisaatio vaikuttavat uudistusten sisältöihin ja päätöksiin

Tutkittua tietoa aikuiskoulutukseen osallistumisesta

Tilastokeskuksen vuonna 2006 toteuttaman Aikuiskoulutustutkimuksen kyselyä mukaillen PAM selvitti keväällä 2007 ensimmäistä kertaa jäsenkuntansa osallistumista aikuiskoulutukseen. Alhaiseksi jäänyt vastausprosentti heikentää jossakin määrin PAMin selvityksen tulosten yleistettävyyttä. PAMin selvityksen ja Aikuiskoulutustutkimuksen tuloksista voidaan nostaa esiin ainakin seuraavia asioita

- Koulutuksen kasaantuminen jatkuu: sekä Aikuiskoulutustutkimus että PAMin aikuiskoulutusselvitys vahvistavat jälleen, että paremman pohjakoulutuksen omaavat pääsevät enemmän osallisiksi työnantajan järjestämästä koulutuksesta. He osallistuvat muutoinkin alemman pohjakoulutuksen saaneita enemmän aikuiskoulutukseen. Aikuiskoulutusuudistusta valmistelevan AKKU-johtoryhmän väliraportissa todetaan mm., että ”mitä matalammalla työelämän hierarkiassa on, mitä vähemmän koulutusta on ja mitä epävakaammassa työmarkkina-asemassa on, sitä epätodennäköisempää on aikuiskoulutukseen osallistuminen.” Tulevassa aikuiskoulutusuudistuksessa tuleekin pääpainon kohdistua aidosti näiden aikuiskoulutuksessa aliedustettujen ryhmien osallistumismahdollisuuksien parantamiseen.
- Työelämässä on edelleen iso joukko – ainakin 300 000 henkilöä – joilta puuttuu kokonaan ammatillinen koulutus. Tätä taustaa vasten Aikuiskoulutustutkimuksen arvio aikuiskoulutustarpeen vähentymisestä vaikuttaa oudolta. EK:n keväällä 2008 julkistaman henkilöstö- ja koulutustiedustelun mukaan yrityksiin palkatuista henkilöistä yli 90 % on suorittanut jonkin perusasteen jälkeisen tutkinnon.

Jatkossakin vailla ammatillista koulutusta tai vanhentuneen tutkinnon varassa oleville tulee olla tarjolla heille räätälöityjä koulutuspalveluja ja mahdollisuuksia tutkinnon suorittamiseen.

- Suuri joukko – PAMin selvityksen mukaan noin kolmannes vastanneista – ei ole koskaan opiskellut työnantajan järjestämässä koulutuksessa. Suunnilleen sama vastaajamäärä ei ole saanut työpaikalla perehdytystä tai opastusta työtehtäviin. Henkilöstökoulutukseen tilaa selvitetään vuoden 2007 työehtosopimusratkaisuun liittyen tarkemmin majoitus- ja ravitsemisalalla ja kaupan alalla sopimuskauden aikana. Työnantajilla tulee olla suuri vastuu henkilöstön perehdyttämisestä ja laajemmastakin osaamisen kehittämisestä. Uusien mallien ja kannusteiden kehittämiseen on tarvetta.
- Työntajat ovat useissa yhteyksissä ja selvityksissä ilmaisseet tarvitsevansa ensisijaisesti motivoitunutta työvoimaa. PAMin kyselyyn vastanneista lähes 80 % oli sitä mieltä, että työhön tai ammattiin liittyvät koulutukset olivat lisänneet työmotivaatiota.
- Työhön tai ammattiin liittyvät syyt ovat pamilaisten keskuudessa varsin hallitsevia koulutukseen osallistumisen syitä. Osasyynä lienee, että palvelualoilla käytössä olevat epäsäännölliset työaikamuodot vaikeuttavat säännöllistä osallistumista esimerkiksi kansalais- ja työväenopistojen säännöllisesti toistuville kursseille, joilla olisi tarjolla muutakin koulutusta. Muutakin koulutusta tulisi olla nykyistä enemmän tarjolla myös ”epätypillisinä” kurssiaikoina – joskin tässä on viime vuosien aikana monilla paikkakunnilla tapahtunut myönteistä kehitystä.
- Vaikka monet PAMin selvitykseen vastanneista kokivat eriasteisia taloudellisia vaikeuksia, huomattavan moni oli osallistunut koulutukseen ja koulutuksen kustannusten maksamiseen. Koulutuksen kalleus mainittiin kuitenkin siinä määrin usein koulutukseen osallistumisen esteenä, että edullisten koulutusmuotojen ja erilaisten opintojen tukitapojen kehittämiseen on jatkuvaa tarvetta.

Tilastokeskuksen aikuiskoulutustutkimukset

Taustaa ja tulevaa

Tilastokeskus on tutkinut useita kertoja aikuiskoulutukseen osallistumista valtakunnallisesti. Ensimmäisen osallistumistutkimuksen tiedot kerättiin vuonna 1980. Vuodesta 1990 lähtien tutkimus on tehty noin viiden vuoden välein. Aikuiskoulutustutkimuksissa on selvitetty aikuisväestön koulutukseen osallistumista, oppimista ja osaamista. Lisäksi on tuotettu tietoa aikuisten opiskelumielipiteistä ja -käsityksistä, koulutushalukkuudesta ja -tarpeesta sekä osallistumisen esteistä ja ehdoista. Tutkimusten kohdejoukkona on ollut Suomessa asuva aikuisväestö. Aikuisväestöön on

jokaisessa tutkimuksessa luettu kaikki 18–64-vuotiaat Suomessa pysyvästi asuvat henkilöt. Tutkimustiedot perustuvat noin 5 000 henkilön otoksella toteutettuihin käyntihaastatteluihin. Ensimmäiset aikuiskoulutustutkimukset ovat olleet yhteishankkeita opetusministeriön kanssa ja ne on toteutettu pääosin ministeriön rahoituksella. Vuoden 2006 tutkimus on lisäksi osa eurooppalaista yhteistyöprojektia, jota koordinoi Euroopan yhteisön tilastovirasto (Eurostat).

Seuraavan aikuiskoulutustutkimuksen tiedot kerätään vuonna 2011 ja se on osa Euroopan unionin jäsenmaat kattavaa aikuisväestön opiskelua ja oppimista kuvaavaa tutkimusta. Myös OECD on käynnistänyt tutkimusprojektin aikuisväestön ammatillisen osaamisen kartoittamiseksi ”Programme for the International Assessment of Adult Competencies” eli PIAAC-hankkeen keskeisenä tavoitteena on selvittää yhtenäisen arviointimenetelmän ja mittariston avulla, miten hyvin työssä olevan väestön ammatilliset taidot ja työkokemus eri jäsenmaissa vastaavat työelämän vaatimuksia. PIAAC:sta on tarkoitus tehdä aikuisten ammatillista osaamista mittaava, PISA:n kaltainen seurantatutkimus.

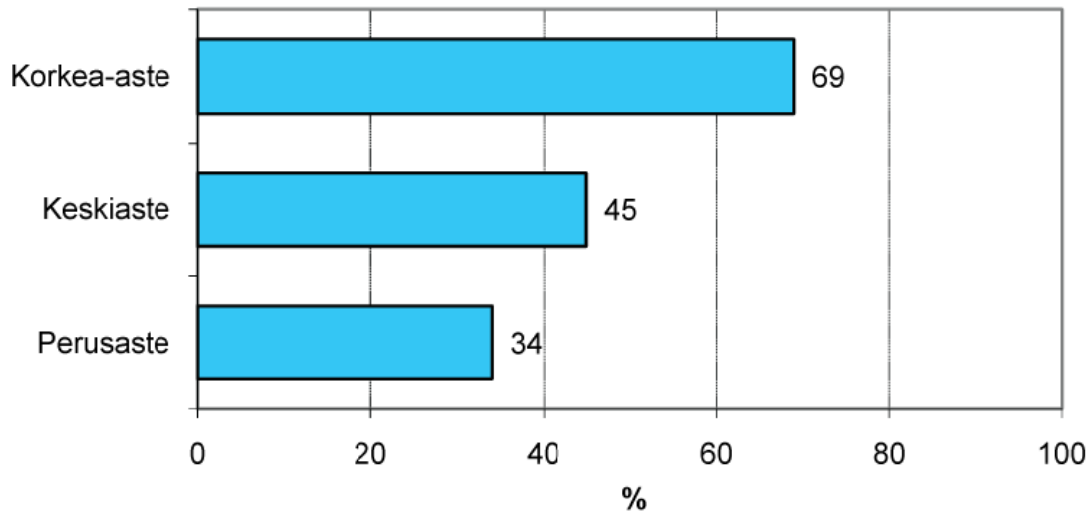
Aikuiskoulutustutkimus 2006

Tilastokeskuksen tutkimuksen mukaan vuonna 2006 noin 1,7 miljoonaa suomalaista eli lähes joka toinen 18–64-vuotias osallistui aikuiskoulutukseen.

Puolet osallistuneista oli saanut koulutusta vähintään kahdeksan päivää. Vähiten koulutusta saaneelle neljännekselle kertyi koulutuspäiviä kolme (alakvartiili) ja eniten koulutusta saanut neljännes opiskeli vähintään 19 päivää vuonna 2006. Naiset osallistuivat aikuiskoulutukseen miehiä useammin, ja he saivat koulutusta myös useampia päiviä.

Aikuiskoulutukseen osallistuminen on jonkin verran vähentynyt, mutta sosiaalisten ryhmien välinen osallistumisero on tasoittunut. Tämä johtuu siitä, että vain perusasteen varassa olevien osalta aikuiskoulutukseen osallistumisessa on tapahtunut selvästi vähäisempi pudotus kuin korkeamman koulutuksen omaavien kohdalla. Tätä voitaneen pitää osaltaan vuonna 2003 käynnistyneen Noste-ohjelman saavutuksena tai vähintäänkin torjuntavoittona!

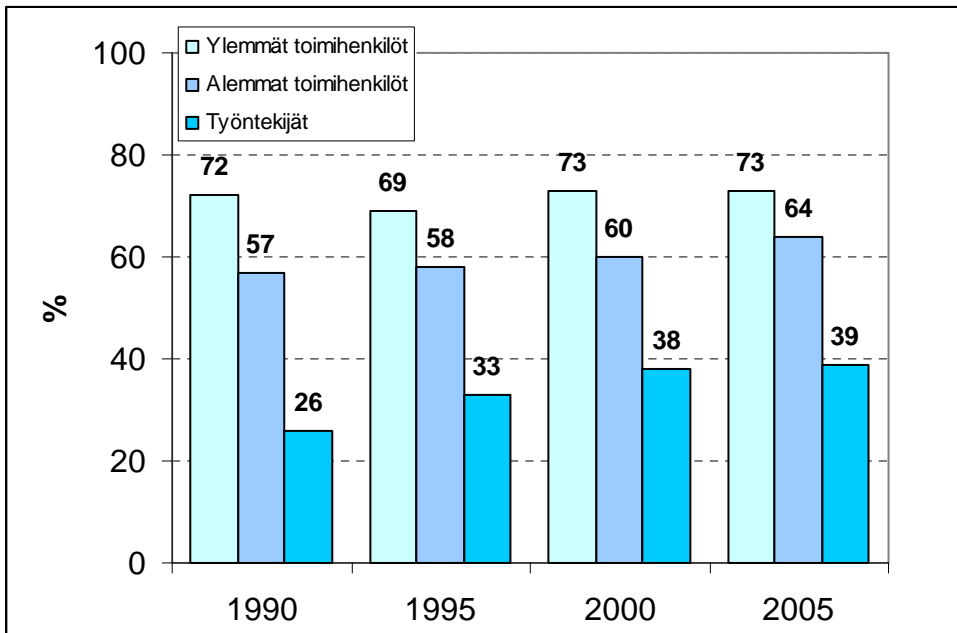
Tilastokeskuksen tutkimuksen mukaan suurin osa saadusta aikuiskoulutuksesta on ammatillista eli koulutukseen oli osallistuttu työhön tai ammattiin liittyvistä syistä. Tällaisessa koulutuksessa oli vuonna 2006 melkein 1,3 miljoonaa eli 51 prosenttia työvoimasta (työssä käyvistä ja työttömistä). Ammatilliseen aikuiskoulutukseen osallistuminen ei ole muuttunut vuosien 2000 ja 2006 välillä. Eniten työhön tai ammattiin liittyvään koulutukseen osallistuivat korkea-asteen koulutuksen jo aiemmin saaneet.

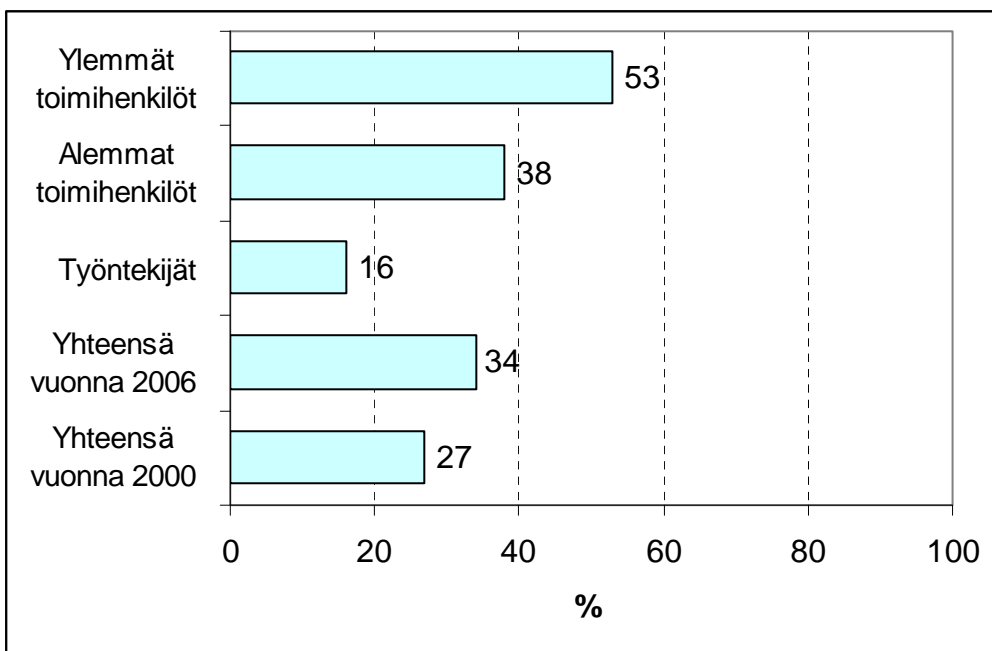
Tilastokeskuksen Aikuiskoulutustutkimus 2006: Työhön tai ammattiin liittyvään aikuiskoulutukseen osallistuminen pohjakoulutuksen mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat palkansaajat)

Aikuiskoulutustutkimuksen mukaan useampi kuin kaksi kolmesta palkansaajasta (70 prosenttia) arvioi itsellään olevan vähintäänkin kohtalaiset mahdollisuudet saada työnantajan tukemaa ammattitaitoa kehittävää tai uraa edistävää koulutusta. Hyviksi mahdollisuutensa arvioi useampi kuin joka kolmas (35 prosenttia) 18–64-vuotias palkansaaja. Määrä on viisi prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuosituhannen alussa. Miesten ja naisten arviot omista mahdollisuuksistaan saada koulutusta eivät poikenneet toisistaan.

Nuoret, alle 25-vuotiaat palkansaajat arvioivat mahdollisuutensa saada työnantajan tukemaa koulutusta huonommiksi kuin tätä vanhemmat. Ylemmät toimihenkilöt, pitkän pohjakoulutuksen saaneet, pysyvässä työsuhteessa olevat sekä valtiosektorilla työskentelevät arvioivat mahdollisuutensa saada tällaista koulutusta keskimääräistä paremmiksi. Ylemmistä toimihenkilöistä 86 prosenttia arvioi mahdollisuutensa vähintäänkin kohtalaisiksi. Alemmista toimihenkilöistä oli tätä mieltä kolme neljästä ja työntekijöistä hiukan useampi kuin joka toinen.

Tilastokeskuksen Aikuiskoulutustutkimus 2006: Työnantajan tukemaan koulutukseen (henkilöstökoulutukseen) osallistuminen sosioekonomisen aseman mukaan vuosina 1990, 1995, 2000 ja 2006 (18–64-vuotiaat palkansaajat)

Tilastokeskuksen Aikuiskoulutustutkimus 2006: Mahdollisuudet vaikuttaa siihen, millaista koulutusta työnantaja järjestää ja tukee sosioekonomisen aseman mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat palkansaajat)

Aikuiskoulutustutkimuksessa on vedetty yleinen johtopäätös, että aikuiskoulutustarve on vähentynyt. Vuonna 2006 koki 43 prosenttia 18–64-vuotiaista suomalaisista (pl. eläkeläiset ja ne opiskelijat, joilla ei ole työkokemusta) tarvitsevansa lisää ammattitaitoa kehittävää tai uraa edistävää koulutusta. Ammatillisen lisäkoulutuksen tarve on vähentynyt selvästi vuosituhaten alusta, sillä vielä vuonna 2000 lisäkoulutusta koki tarvitsevansa useampi kuin joka toinen, noin 54 prosenttia työkäisistä. Viimeaikaisilla kokemuksilla ammatillisesta aikuiskoulutuksesta oli selkeä yhteys koettuun lisäkoulutustarpeeseen. Kun edeltävän vuoden aikana ammatilliseen aikuiskoulutukseen osallistuneista noin puolet koki tarvitsevansa lisää ammattitaitoa tai uraa edistävää koulutusta, oli vastaava osuus koulutukseen osallistumattomilla 38 prosenttia.

Vaikka ammatillisen lisäkoulutuksen tarve tämän tutkimuksen perusteella on vähentynyt vuosina 2000–2006, arvioitiin siitä saatavat hyödyt edelleen korkealle. Useampi kuin kuusi kymmenestä 18–64-vuotiaasta työvoimaan kuuluvasta suomalaisesta arvioi ammatillisen lisäkoulutuksen auttavan heitä uuden työpaikan saamisessa, työtehtävien hoitamisessa sekä uralla etenemisessä. Lisäksi reilu kolmannes uskoi ammatillisen lisäkoulutuksen auttavan työpaikan säilyttämisessä.

Koulutuksen eri sisältöaloista koettiin eniten tarvetta liiketalous- ja oikeustieteiden koulutukselle. Tällaista koulutusta ilmaisi tarvitsevansa noin joka kolmas ammatillista lisäkoulutusta tarvitseva.

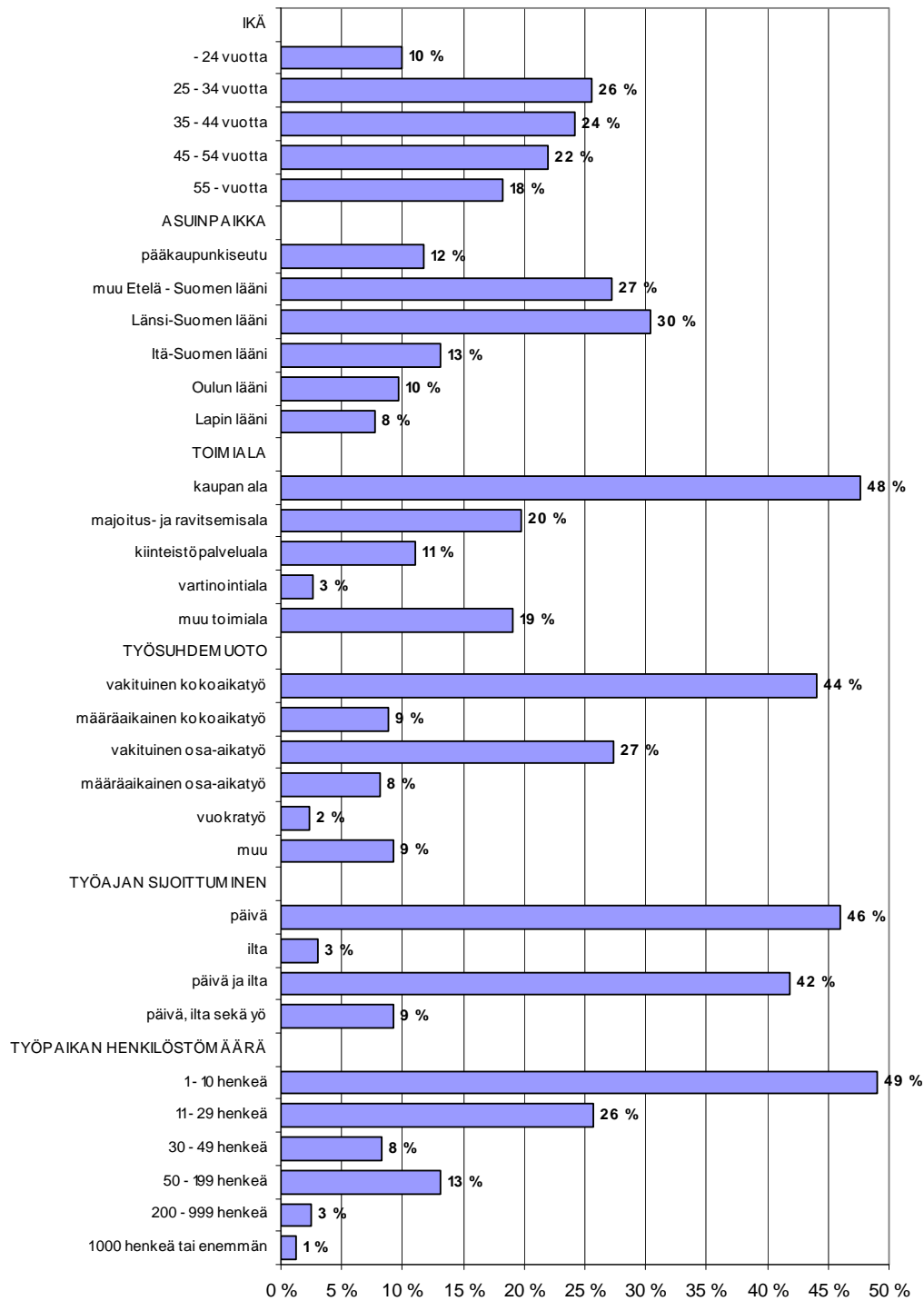
PAMin aikuiskoulutusselvitys 2007

Palvelualojen ammattiliitto ei kerää tai rekisteröi jäsentensä pohjakoulutusta eikä aikuiskoulutukseen osallistumista jäsenyysaikana. Myöskään PAMin perustajaliitot eivät ole näitä tietoja keränneet. Poikkeuksena ovat liiton järjestämät ja tukemat liiton omat sekä muut ammattiyhdistysliikkeen kurssit, joille osallistuminen kirjataan kunkin osallistujan osalta koulutusrekisteriin.

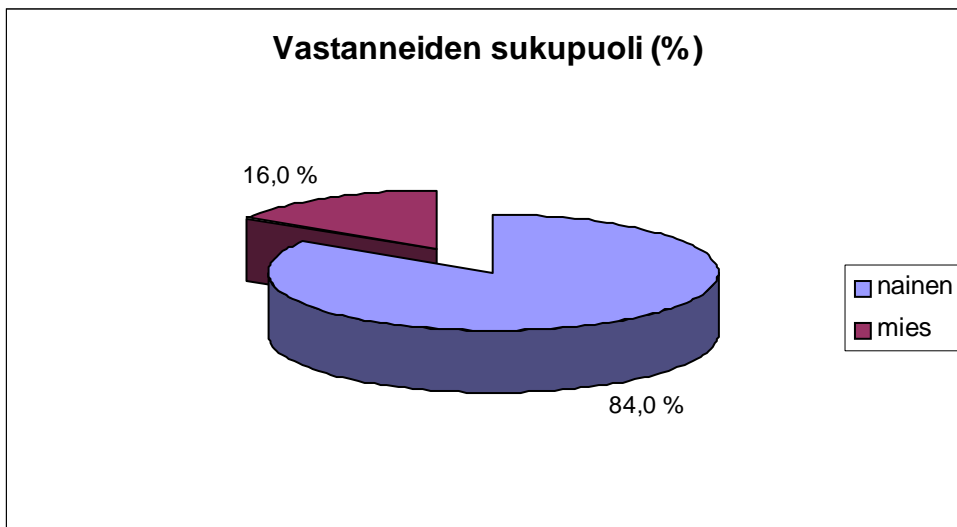
Liiton järjestötutkimusten (viimeisin 2005) osana sekä luottamushenkilöselvityksessä (2006) on kerätty tietoa vastaajien peruskoulutuksesta ja ammatillisesta koulutuksesta sekä myös työnantajan järjestämään ammatilliseen koulutukseen osallistumisesta. Näistäkin selvityksistä ilmenee muun muassa, että jäsenistön ammatillisen koulutuksen taso on noussut nuorten ikäluokkien myötä ja että työnantajan järjestämään ammatilliseen koulutukseen osallistuminen on ollut varsin vähäistä.

Tilastokeskuksen vuoden 2006 aikuiskoulutustutkimuksen suunnitteluvaiheessa heräsi ajatus tehdä osin samoja kysymyksiä käyttävä selvitys PAMin jäsenkunnasta. PAMin aikuiskoulutusselvityksen kysely lähetettiin 1 500 systemaattisella satunnaisotannalla liiton jäsenrekisteristä poimitulle työssä olevalle pamilaiselle huhtikuussa 2007. Kysely toteutettiin postikyselyinä. Kyselyyn vastasi 436 henkilöä, joten vastausprosentiksi tuli 29. Alhainen vastausprosentti heikentää tulosten yleistettävyyttä.

Vastanneiden perustiedot (%)

Kyselyn palautti 29 % sen saaneista. Vastanneiden perustiedot ovat keskeisiltä osin varsin lähellä liiton jäsenkunnan perustietoja. Tämä käy ilmi mm. toimiala- ja sukupuolijakautumista.

Sukupuoli

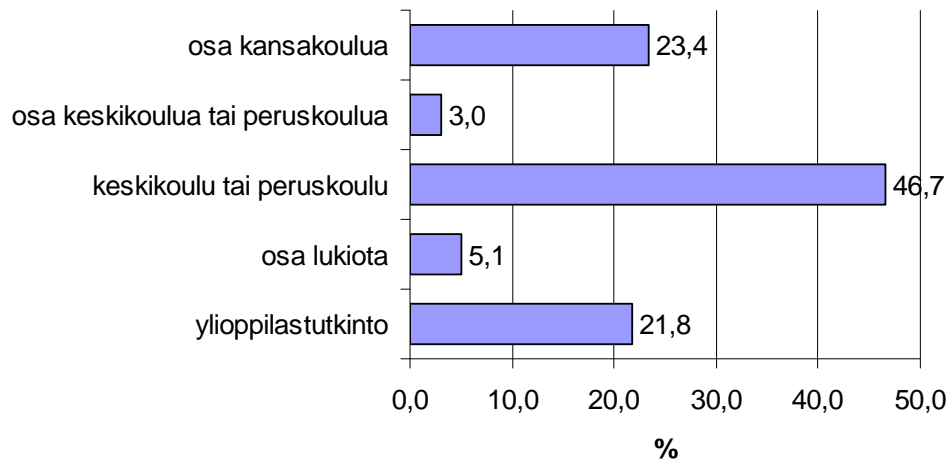
	Kyselyyn vastanneista	Liiton jäsenkunnasta
Nainen	84 %	80 %
Mies	16 %	20 %

Toimiala

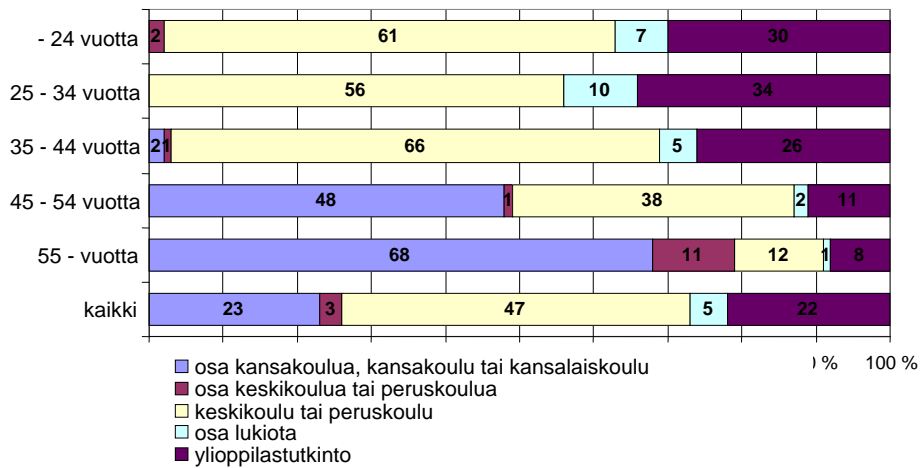
Kaupan ala	48 %	53 %
Majoitus- ja ravitsemisala	20 %	21 %
Kiinteistöpalveluala	11 %	12 %
Vartiointiala	3 %	3 %

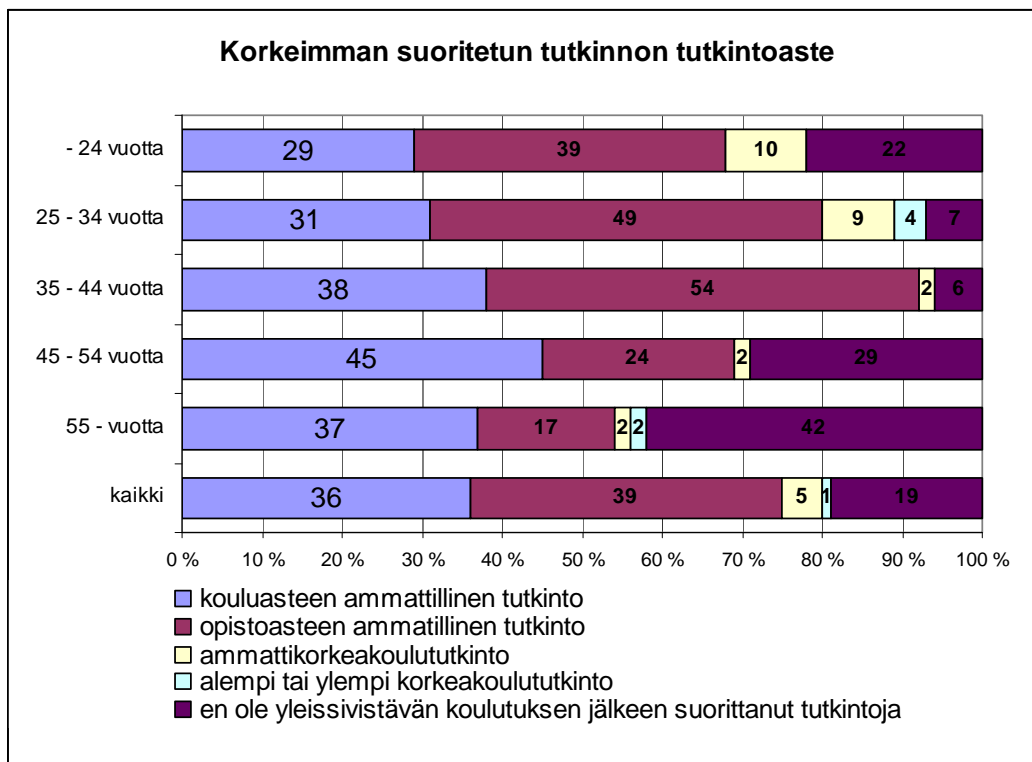
Yleissivistävän pohjakoulutuksen osalta selvityksen tulos on hyvin samansuuntainen vuoden 2005 järjestötutkimuksen tietojen kanssa. Sen perusteella jäsenistöstä 30 %:lla oli peruskoulutuksena kansakoulu tai vähemmän, 47 %:lla perus- tai keskikoulu ja 23 %:lla ylioppilastutkinto. Nuoremmissa ikäluokissa näkyy peruskoulutuksen tason nousu peruskoulu-uudistuksen myötä. Korkeimman suoritetun tutkinnon tutkintoasteissa näkyy keski-ikäisten kohdalla (yli 45 v) suuri vastaajajoukko, joka ei ole yleissivistävän koulutuksen jälkeen suorittanut tutkintoja. Opistoasteen tutkintojen suorittaminen on hiipunut ammattikorkeakoulututkintojen yleistyessä nuoremmissa ikäluokissa, joissa yhä harvempi on kouluasteen ammatillisen tutkinnon varassa.

Yleissivistävä pohjakoulutus

Yleissivistävä koulutus ikäryhmittäin

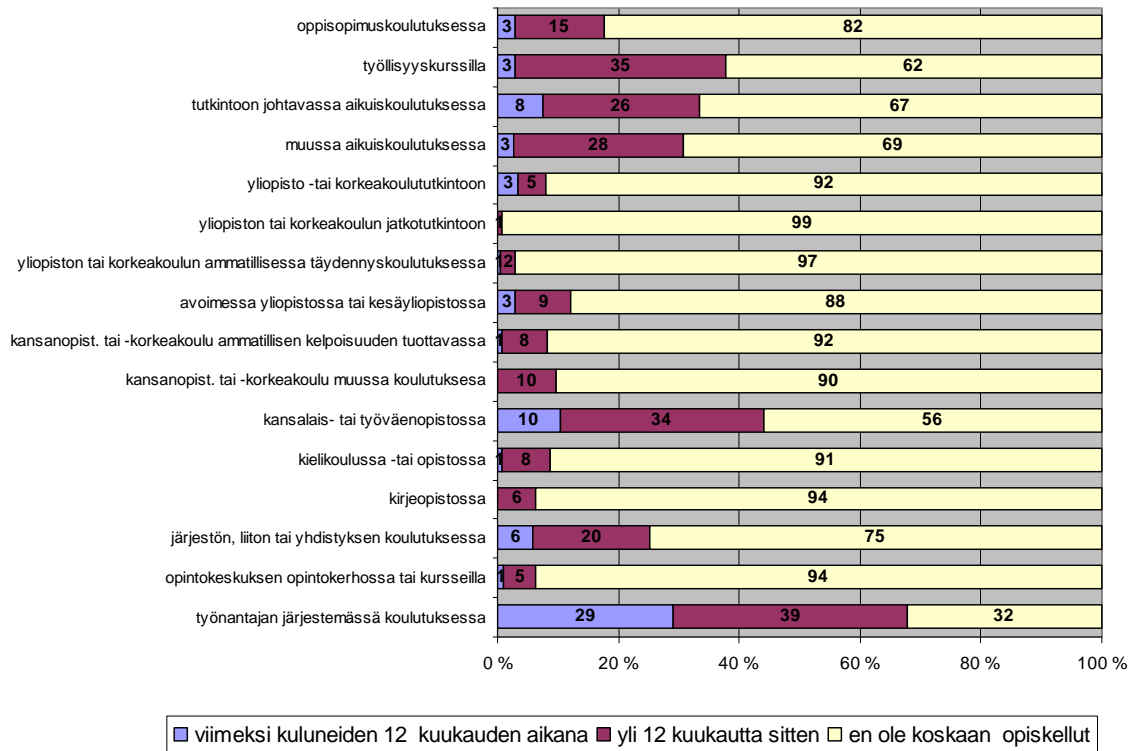

PAMin selvitykseen vastanneista 55 prosenttia oli osallistunut johonkin aikuiskoulutukseen viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, 39 prosenttia puolestaan yli 12 kk sitten. Vastaajista 6 prosenttia ei ollut koskaan opiskellut minkään aikuiskoulutusmuodon piirissä.

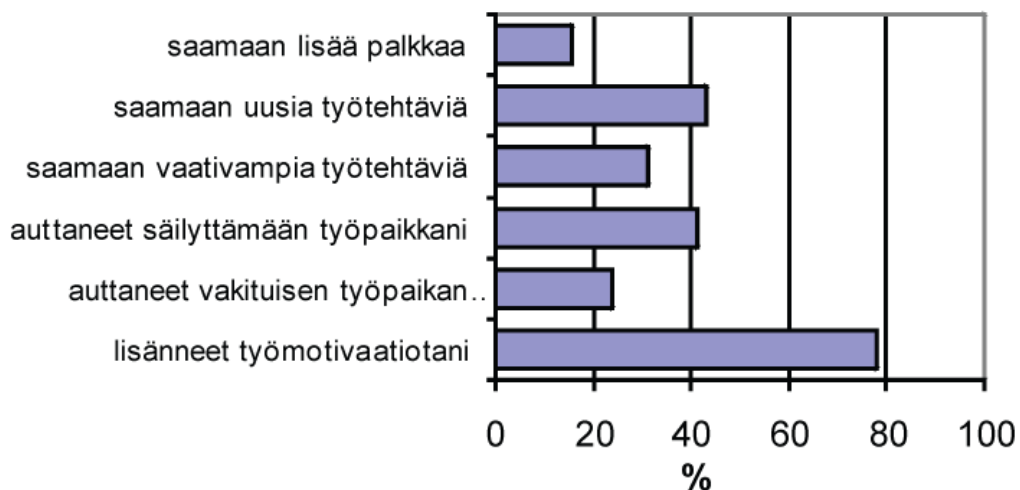
Eri aikuiskoulutusmuotoihin osallistumista kartoittaneen kysymyksen vastauksista saadaan monia mielenkiintoisia tietoja:

- vastaajista 29 % on viimeisten 12 kuukauden aikana osallistunut työnantajan järjestämään koulutukseen, mutta 32 % ei ole koskaan opiskellut työnantajan järjestämässä koulutuksessa
- kansalais- ja työväenopistojen koulutukseen on viimeisten 12 kuukauden aikana tai aiemmin osallistunut 44 % vastaajista
- oppisopimuskoulutukseen on osallistunut kaikkiaan 18 % vastaajista ja työllisyyskurssille 38 % vastaajista
- tutkintoon johtavassa aikuiskoulutuksessa on opiskellut kaikkiaan 34 % vastaajista
- järjestön, liiton tai yhdistyksen koulutukseen on osallistunut 26 % vastaajista

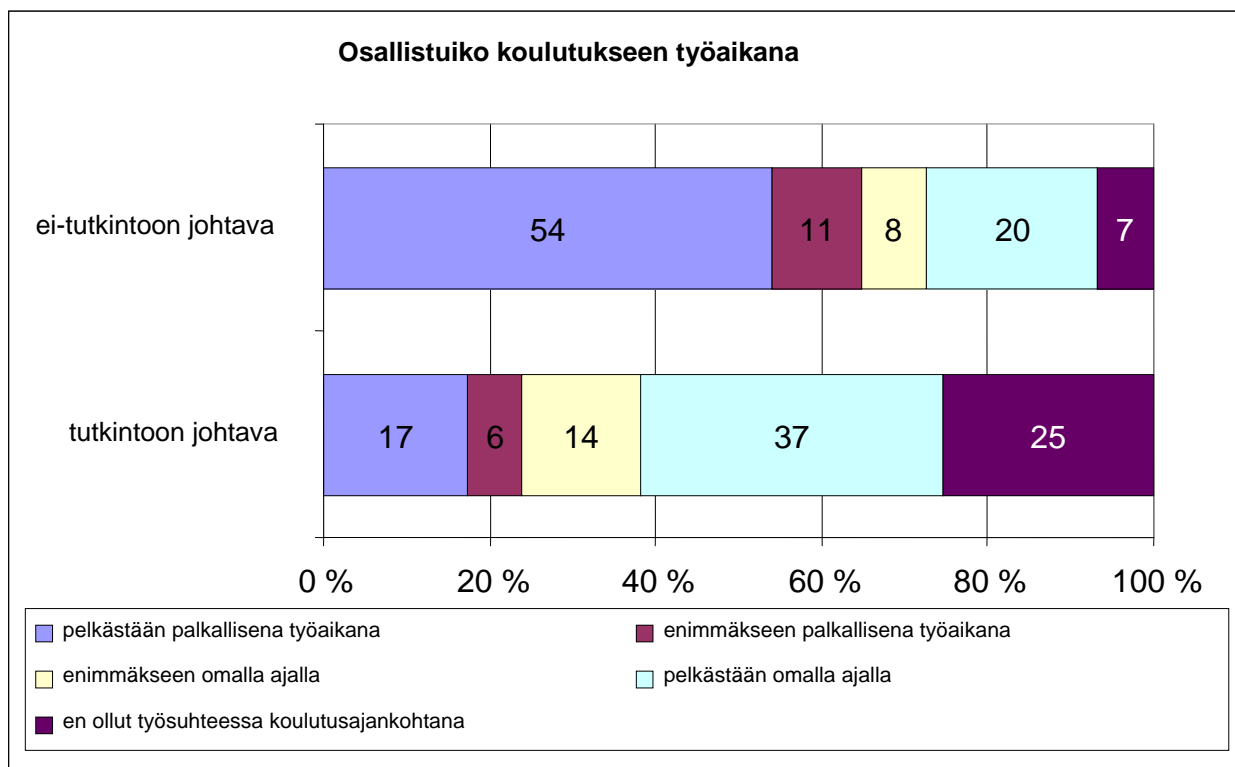
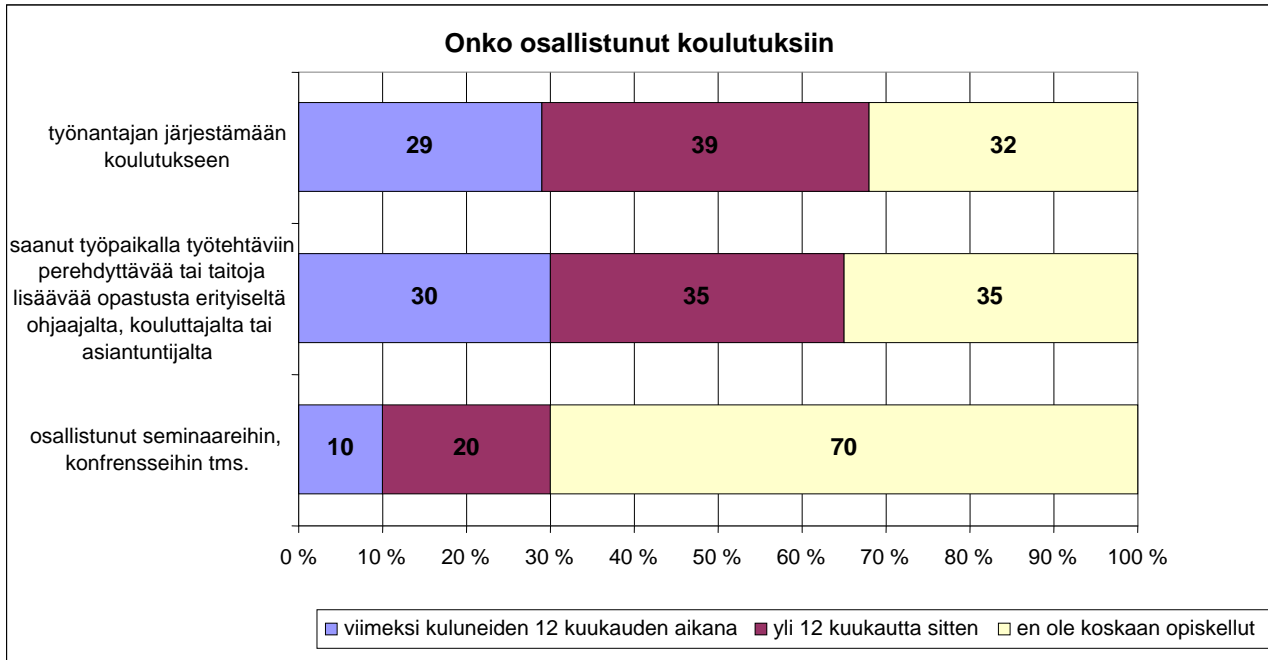
eri aikuiskoulutusmuotoihin osallistuminen

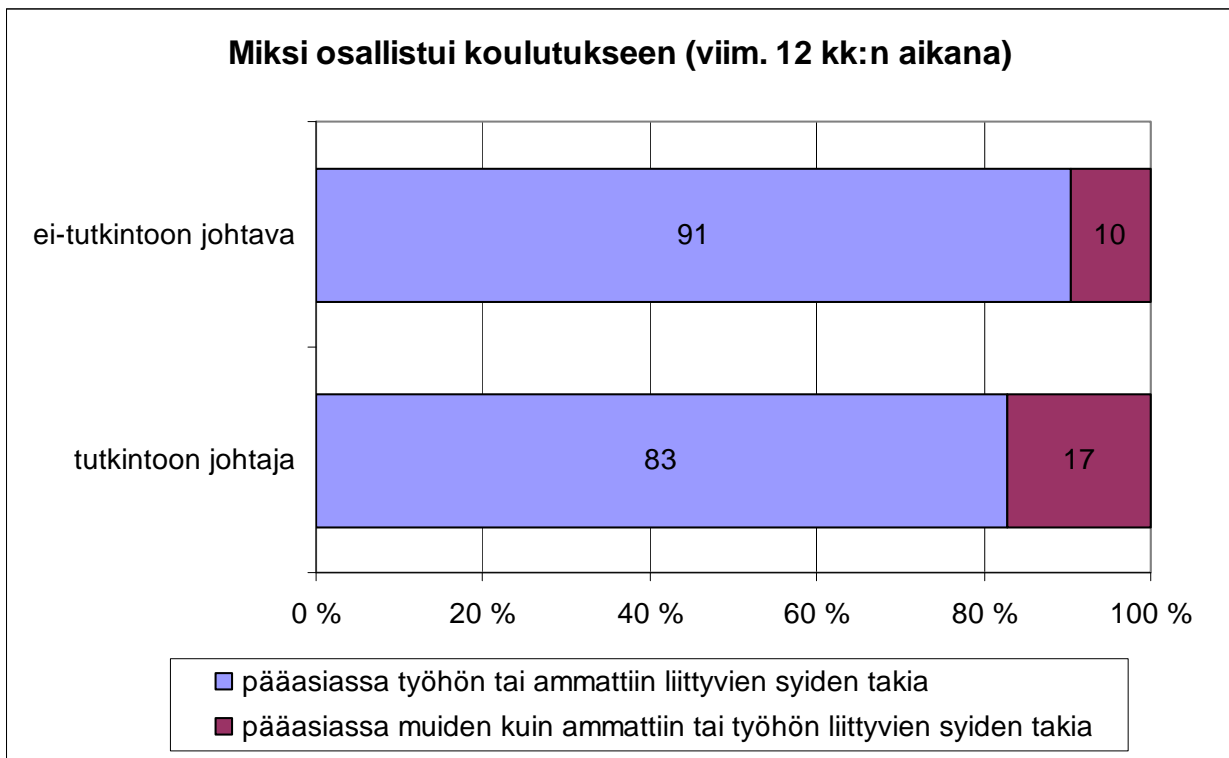
Millä tavoin käymäsi työhösi tai ammattiisi liittyvät koulutukset ovat yleisesti ottaen auttaneet tai vaikuttaneet työhösi?

Tiedusteltaessa tarkemmin osallistumista koulutuksiin tuli esille, että runsas kolmannes vastanneista ei ollut saanut perehdytystä tai opastusta työpaikalla työtehtäviin. Määrä (35 %) oli jopa hieman suurempi kuin niiden määrä, jotka eivät olleet osallistuneet työnantajan järjestämään koulutukseen (32 %)

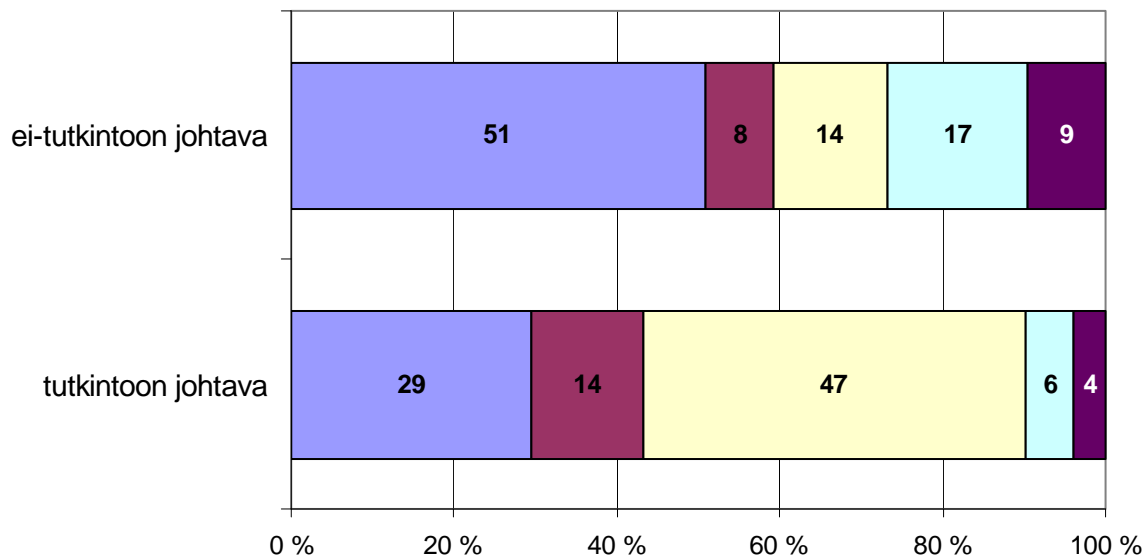

Pelkästään palkallisena työaikana osallistui yli 50 % vastanneista ei-tutkintoon johtavaan koulutukseen. Tässä lienee kysymys suurelta osin työnantajan järjestämästä tai tukemasta lyhytkestoisesta henkilöstökoulutuksesta. Sen sijaan tutkintoon johtavaan koulutukseen on pääosin käytetty omaa aikaa, usein myös niin, että koulutusajankohtana työsuhde ei ole ollut voimassa. Hieman yli 20 % vastanneista pystyi kokonaan tai osittain käyttämään palkallista työaikaa myös tutkintoon johtavaa koulutukseen.

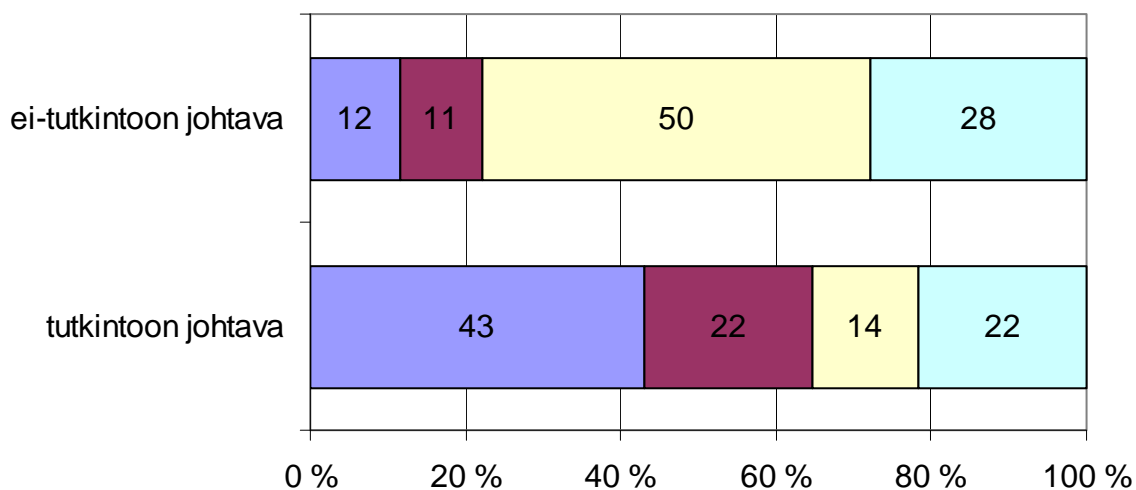
Työhön tai ammattiin liittyvät syyt ovat varsin hallitsevia koulutukseen osallistumisen syitä. Osasyynä lienee, että palvelualoilla käytössä olevat epäsäännölliset työaikamuodot vaikeuttavat säännöllistä osallistumista esimerkiksi kansalais- ja työväenopistojen säännöllisesti toistuville kursseille. Koulutukseen osallistumisen esteissä (ks. myöhemmin) ainakin koulutuksen yhteensovittaminen työn kanssa nousee etusijalle.

Maksoiko työnantaja koulutuksen kustannuksia (viim.12 kk aikana käydyn) (%)

- kyllä, kokonaisuudessaan
- kyllä, osittain
- ei lainkaan
- koulutuksesta ei syntynyt kustannuksia
- en ollut töissä koulutusajankohtana

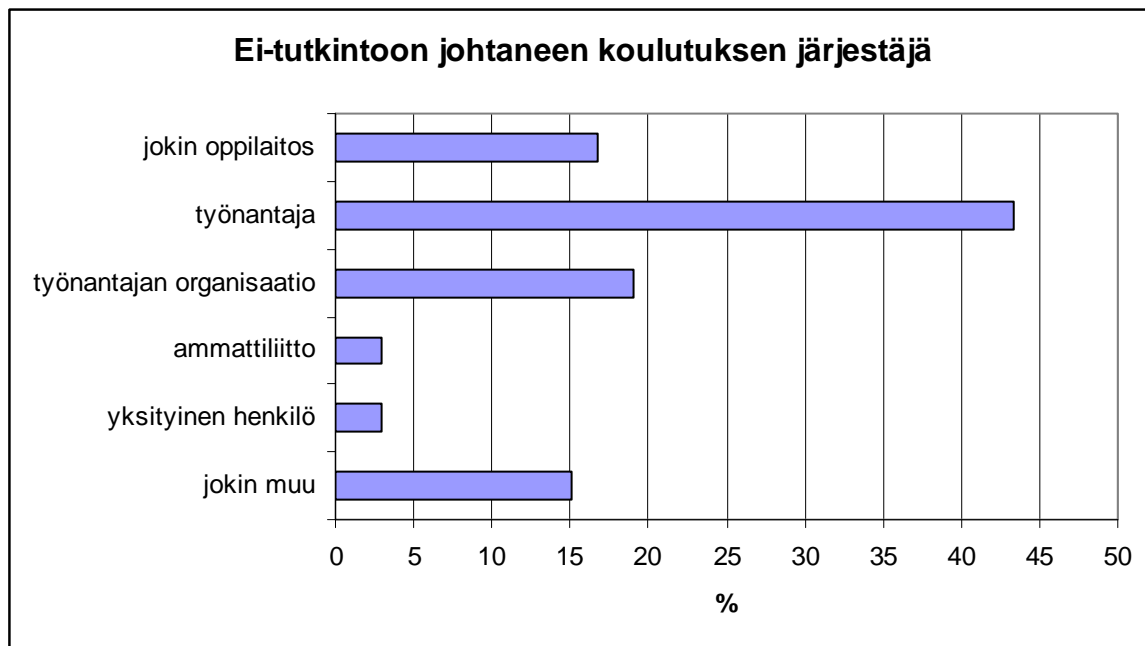
Maksoiko itse tai perhe koulutuksen kustannuksia

- kyllä, kokonaisuudessaan
- kyllä, osittain
- ei lainkaan
- koulutuksesta ei syntynyt kustannuksia

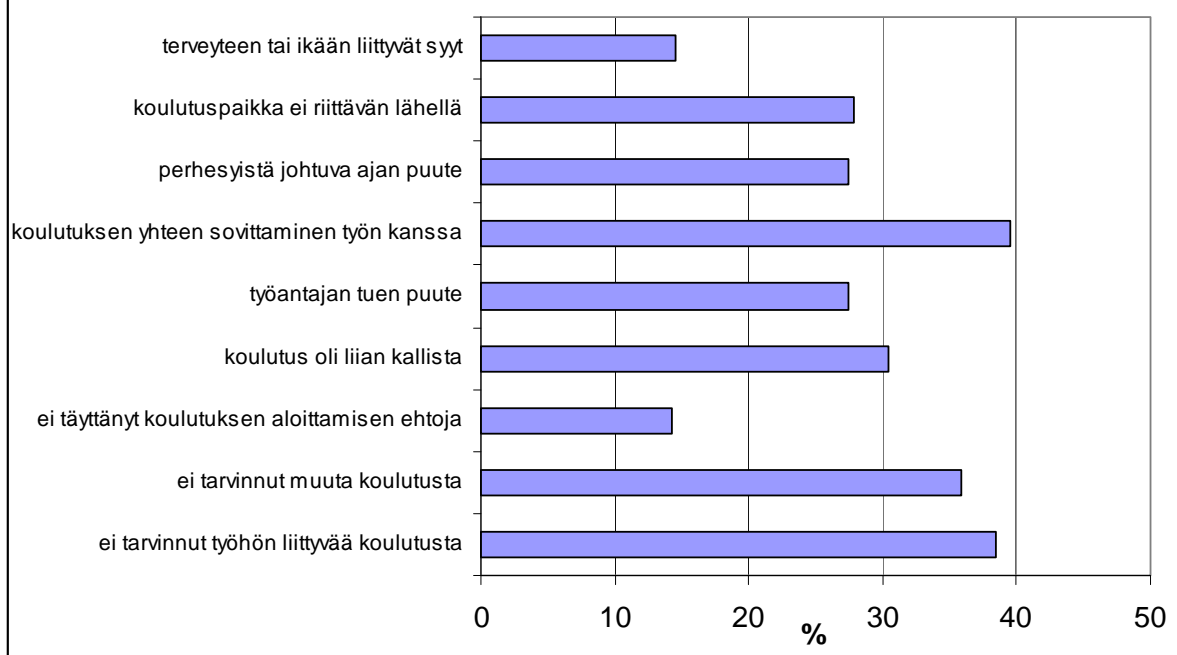
On merkille pantavaa, että vastaajat ovat hyvin suuressa määrin joko kokonaan tai osittain maksaneet itse tutkintoon johtaneen koulutuksen kustannuksia. Myös työnantajan maksuosallisuutta tutkintoon johtavassa koulutuksessa voi pitää merkittävänä, joskaan se ei ole koskenut kuin alle puolta vastanneista. Tätä selittäneen osaltaan sekin, että joissakin yrityksissä on käytäntönä ostaa tutkintoon johtavan koulutuksen osia henkilöstökoulutukseksi.

Ei-tutkintoon johtaneen koulutuksen järjestäjinä työnantajat ja työnantajien organisaatiot saavat vastanneilta muihin koulutuksen järjestäjiin verrattuna enemmän mainintoja.

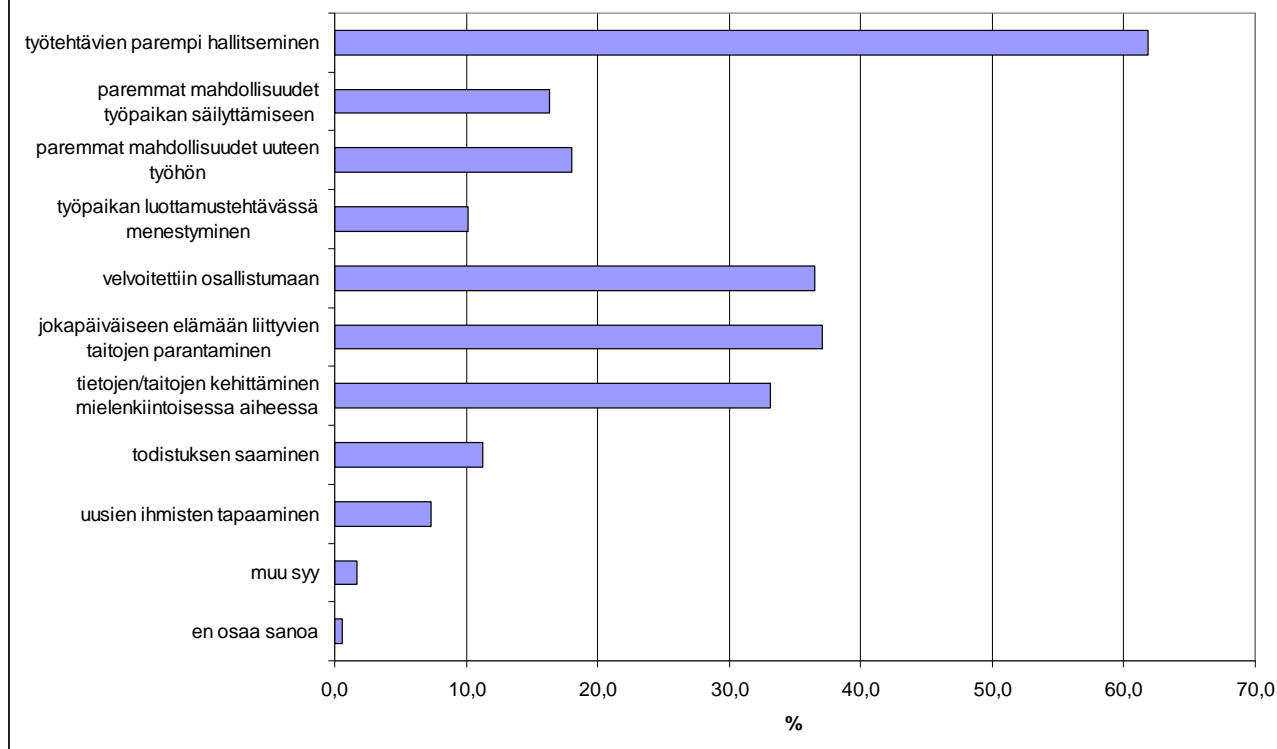
Työn ohessa opiskelu on tunnetusti vaativaa. Kun koulutusta sovittaa yhteen palvelualojen usein epäsäännöllisten työaikojen kanssa, syntyy useissa tapauksissa ”toivoton yhtälö”. Niinpä vastanneet totesivat koulutukseen osallistumisen suurimmaksi esteeksi koulutuksen yhteensovittamisen työn kanssa. Seuraavina mainittiin, että tarvetta työhön liittyvään tai muuhun koulutukseen ei vastaajien mielestä ollut. Koulutuksen kalleus, perhesyyt, työnantajan tuen puute ja etäisyys koulutuspaikkaan mainittiin suunnilleen tasasuuruksina esteinä.

Koulutukseen osallistumisen esteitä viim. 12 kk:n aikana

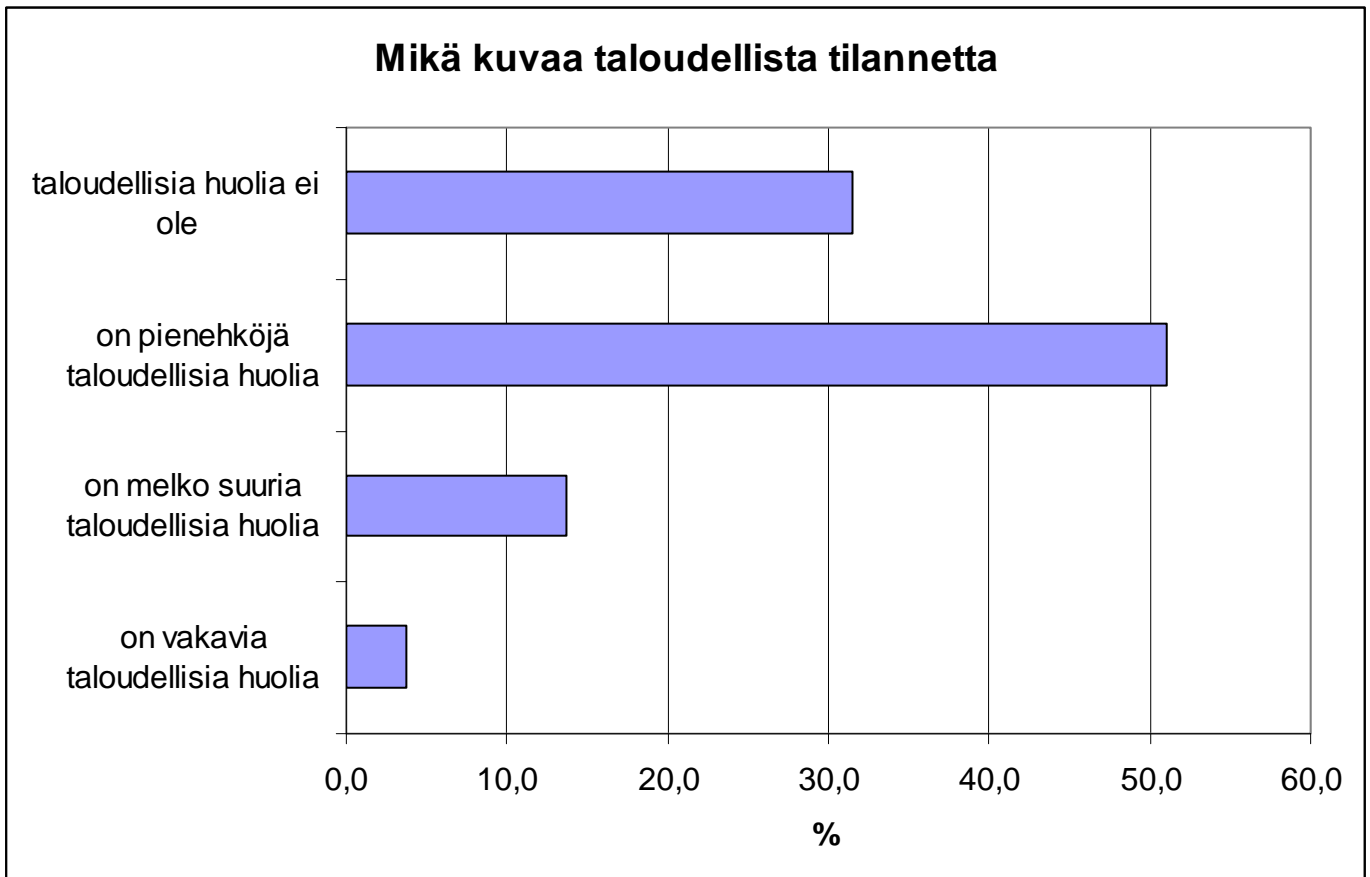

Keskeisimpänä syynä koulutukseen osallistumiselle mainitaan työtehtävien parempi hallinta. Myös jokapäiväiseen elämään liittyvien taitojen parantaminen nousi kärkisijoille.

Tarkemmat syyt miksi osallistui koulutukseen

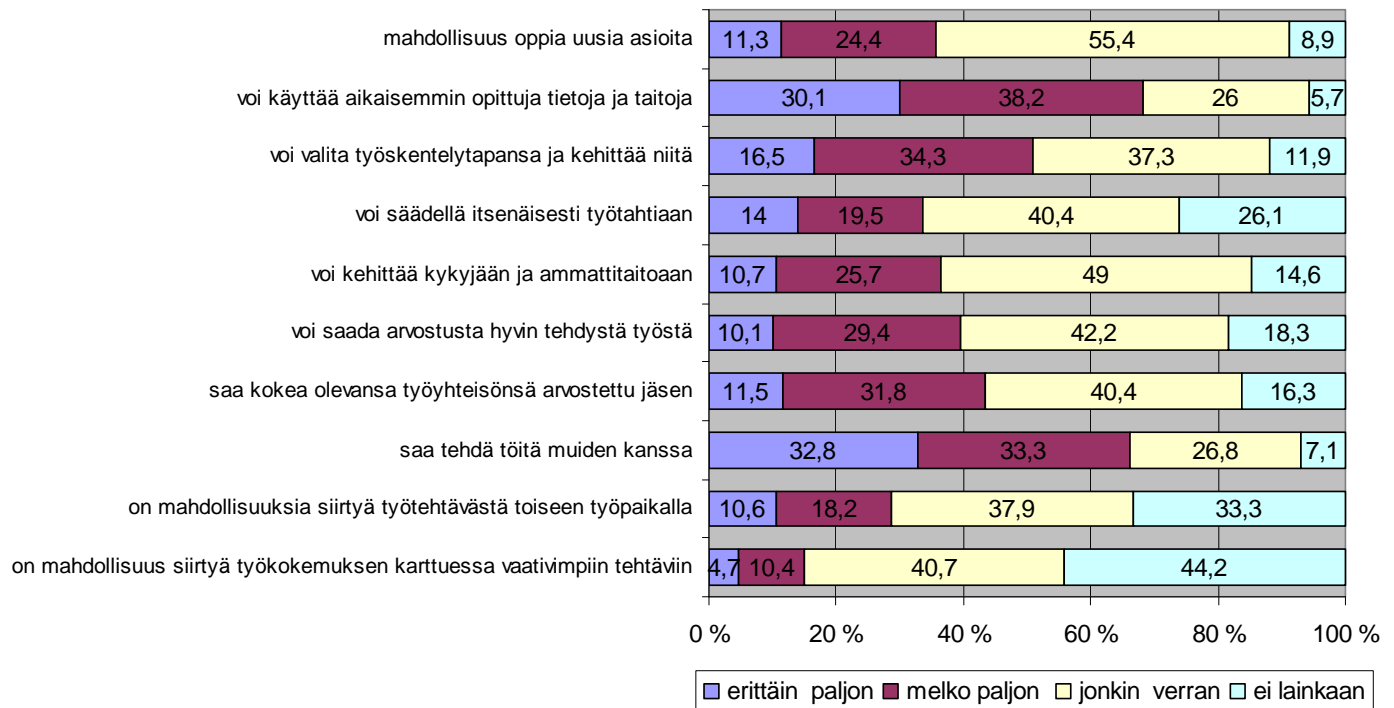

Kysymykseen vastaajien taloudellisesta tilanteesta hieman runsas 50 % ilmoitti, että pienehköjä taloudellisia huolia esiintyy. Merkille pantavaa on, että lähes 20 %:lla Vastanneista oli joko melko suuria tai vakavia taloudellisia huolia. Tästäkin huolimatta – kuten edellä on todettu – vastaajat olivat merkittävässä määrin maksaneet koulutukseen osallistumisen kustannuksia.

Noin kolmannes vastanneista (30,1 %) voi käyttää erittäin paljon aiemmin opittuja tietoja ja taitoja nykyisessä työssään, mutta lähes 15 % vastanneista ei voi lainkaan kehittää kykyään ja ammattitaitoaan nykyisessä työssään. Runsas kolmannes (yhteensä 35,7 %) ilmoittaa, että työssä on mahdollista oppia melko tai erittäin paljon uusia asioita. Lähes viidennes (18,3 %) kokee, ettei saa lainkaan arvostusta hyvin tehdystä työstä. Huomattavan suuri osa vastanneista toteaa, että nykyisessä työssä ei ole lainkaan mahdollisuuksia siirtyä tehtävästä toiseen työpaikalla (33,3 %) tai siirtyä työkokemuksen karttuessa vaativampiin tehtäviin (44,2 %) – toisaalta ei erikseen tiedusteltu vastanneiden halukkuutta vaihtaa nykyisiä työtehtäviään.

Missä määrin nykyisessä työssä mahdollisuuksia

Loppusanat

Liiton luottamushenkilöselvityksessä ”Yhteistyön rakentajat” 2008 kyseltiin – monien muiden asioiden ohella - työsuojeluvaltuutetuilta henkilöstön koulutussuunnitelman tilaa ja luottamusmiehiltä koulutusasioiden käsittelystä yrityksessä. Vastauksista ilmenee, että henkilöstön koulutussuunnitelmien laatiminen on parin vuoden takaiseen selvitykseen verrattuna jossain määrin lisääntynyt pamilaisten työsuojeluvaltuutettujen yrityksissä. Kaikista vastanneista 58 % ilmoittaa, että henkilöstön koulutussuunnitelma on tehty tai valmisteilla (vuonna 2006 vastaava luku oli tasan 50 %). Luottamusmiehiltä tiedusteltiin yhteistoimintamenettelyssä tai muutoin yrityksessä käsiteltyjä asioita. Yhteistyö- ja ammatillisten koulutuksien talousarvioita oli käsitelty tai valmisteilla vain 18 %:lla vastaajista ja yhteistyökoulutuksen järjestämistä oli käsitelty tai valmisteilla 22 %:lla luottamusmiesvastaajista. Nämäkin tulokset vahvistavat tarvetta nostaa osaamisen kehittäminen yhteiseksi asiaksi yhteistoiminnan kaikilla tasoilla.

Lähteet

Aikuiskoulutustutkimus 2006, Tilastokeskus

Järjestötutkimus 2005, PAM, Ralf Sund

PAMin aikuiskoulutus selvitys 2007 (erikseen julkaisematon jäsenkysely)

Valmiina jäsenten puolesta, PAMin luottamushenkilöselvitys 2006, Antti Veirto

Yhteistyön rakentajat, PAMin luottamushenkilöselvitys 2008, Antti Veirto

